

lægningen for vandområderne grundlag for bl.a. spildevandsområdets administration, jf. lovens § 61 e, stk. 4, sammenholdt med bl.a. §§ 21 og 25. De krav, der stilles til rensning af spildevand, er således fastsat ud fra den belastning af vandområderne, der er accepteret gennem de målsætninger for vandområdenes kvalitet, der er fastlagt i recipientkvalitetsplanlægningen.

De forslag, der er indeholdt i lovforslaget, lægger ikke op til principielle ændringer i denne administration, jf. bl.a. de foreslåede § 61 f, stk. 2, og § 64, stk. 2, i den foreslåede nye affattelse af miljøbeskyttelseslovens kapitel 9.

I modsætning hertil lægges der med regeringens handlingsplan mod forurening af det danske vandmiljø med næringssalte af januar 1987 op til, at der for større kommunale rensningsanlæg skal fastsættes generelle grænseværdier for udledning af næringssalte (minimumskrav), og at særskilte udledninger af industrispildevand skal renses med den bedste metode, som er teknisk opnåelig og økonomisk mulig for den pågældende type virksomhed.

Hvis sådanne krav gennemføres, vil recipientkvalitetsplanlægningen fremover skulle tjene til en vurdering af, om der med henblik på beskyttelse af særligt sårbare vandområder eller særlige interesser skal fastsættes mere vidtgående krav, end de generelle foranstaltninger indeholder. Sådanne skærpede krav må som hidtil udmøntes ved administrationen af lovgivningen, herunder bl.a. i spildevandsplanlægningen, vandforsyningsplanlægningen og vandløbsregulativerne.

Handlingsplanens gennemførelse vil ikke afhænge af, om de gældende regler om recipientkvalitetsplanlægning m.v. eller de i lovforslaget foreslåede bestemmelser lægges til grund for arbejdet.

Derimod vil det som oplyst under punkt 5.2. i regeringens handlingsplan være nødvendigt at ændre miljøbeskyttelsesloven, hvis der i almindelighed skal gennemføres skærpede krav til udledning af næringssalte fra godkendte virksomheder.

Forureningen af de åbne havområder skal undgås. Udledning af forurenende stoffer må ikke medføre, at der sker ændringer af det naturlige miljø i disse områder. Udledning af forurenende stoffer til kystvandene må ikke føre til påvirkning af åbne havområder. Ved

vurdering af tilstandene i havområderne må der tages hensyn til de ændringer, som fremkaldes af naturlige årsager.

Dette vil i praksis betyde, at de åbne havområder bør have den vandkvalitet, der for de øvrige områder svarer til »naturvidenskabelige referenceområder«.

I regeringens redegørelse af 2. marts 1987 om en samlet strategi på marginaljordsområdet fremgår det af punkt 4, at strategiens gennemførelse bør ske på grundlag af den amtskommunale og kommunale planlægning, og at den vil kunne ske inden for de eksisterende plansystemer.

I Skov- og Naturstyrelsens notat af 26. februar 1987 om »Strategi for marginale jorder og miljømæssige interesseområder« gennemgås under punkt 3.5. særlige initiativer med hensyn til fysisk planlægning. Det er her forudsat, at de i lovforslaget foreslåede ændringer gennemføres.

Marginaljordsstrategiens gennemførelse vil imidlertid ikke afhænge af, om den eksisterende miljø- og planlægningslovgivning lægges til grund for arbejdet, eller om denne ændres som foreslået i lovforslaget.

Der er af miljøministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at fastslå, at sektorplanlægningen skal udgøre et klart og demokratisk tilblivet beslutningsgrundlag for administrationen af enkeltafgørelser og den generelle gennemførelse af regionplanerne. Derfor kan mindretallet tiltræde, at fremgangsmåden i forbindelse med planlægningens tilblivelse gøres så overskuelig som mulig. Godkendelser fra statslige myndigheder kan derfor uden problemer ophæves, også fordi de statslige sektorinteresser kan tilgodeses gennem fastlæggelse af bindende forudsætninger for planlægningen.

Mindretallet finder det imidlertid overvejende betænkeligt, at kravene til karakteren af